

Titel: Behandling af Sager ved Underret og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.

Citation: "Behandling af Sager ved Underret og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e9463/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

*Kapitel 36.***Ny Foretagelse ved Højesteret.**

§ 393.

Naar der er tilvejebragt en meget stor Sandsynlighed for, at en af Højesteret paadømt Sag uden Andragereus Fejl har foreligget urigtig oplyst, og for, at der nu haves Oplysninger, som ville medføre et væsentligt forskelligt Resultat, samt naar samtlige Omstændigheder i høj Grad tale for Bevilgelsen af Andragendet, derunder ogsaa at det maa anses for givet, at Andrageren kun ad denne Vej vil kunne undgaa eller oprette et for ham indgribende Tab, kan det ifølge derom gennem Justitsministeriet indgivet Andragende til Kongen ved en af Kongen i Statsraadet fattet Beslutning tillades, at Sagen paany foretages ved Højesteret.

Under tilsvarende Betingelser kan Højesteret tillade Paaanke af en ellers upaaankelig Landsrets- eller Underrettsdom.

Samtidig med, at Tilladelsen gives, saavel som paa ethvert senere Trin kan Højesteret eller den Ret, der behandler Sagen, paa Begæring bestemme, at den afsagte Doms Virkninger skulle stilles i Bero, ganske eller til Dels, mod eller uden Sikkerhedsstillelse.

Paa Adgang til den i nærværende Paragraf omhandlede Retshjælp kan der ikke gives Afkald.

§ 394.

Højesteret bestemmer i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes de fornævnte Andragender skulle behandles, samt hvorledes den forinden Andragendets Afgørelse fornødne Bevisforelse skal foregaa, og fastsætter de Lempelser i de almindelige Procesregler, der maatte findes nødvendige eller hensigtsmæssige ved Sagens fornyede Foretagelse.

Endes Forudsætningerne for ny Foretagelse eller ekstraordinær Anke ikke at foreligge, afviser Retten Sagen.

*Kapitel 37.***Behandling af Sager ved Underret og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.**

§ 395.

Sagen indledes med Stævning. Naar Sagens Genstand er under 50 Kr.s Værdi saavel som i de i § 122 Nr. 7 nævnte Sager, har Retten paa Begæring at yde Parten den fornødne Vejledning til Stævningens Affattelse.

I Stævningen skulle begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Paastand og en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpaa den støttes. Stævningen skal derhos angive de Dokumenter, Sagsøgeren vil benytte, samt opfordre Sagsøgte til at møde paa Sagens første Tøgtedag og svare i Sagen samt til at medtage de Dokumenter, han vil paaberaabe sig.

Parterne kunne dog, naar de efter Overenskomst begge møde for Retten, og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretaget.

§ 396.

Naar Stævning benyttes, indgives den til Retten, der forsyner den med en Paategning, hvorved Sagen berammes til Foretagelse i et angivet Retsmøde. Stævningen tilbageleveres Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

§ 397.

Har Sagsøgte Bopæl i Underretskredsen, skal Stævningen forkyndes ham med en Uges Varsel. Bor Sagsøgte uden for Underretskredsen, er Varslet 14 Dage, medmindre han har Bopæl paa Færoerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, saavel som naar det ikke vides, hvor Sagsøgte Bopæl er, Varslet bestemmes af Dommeren.

I øvrigt ere de i § 324, Stk. 2, 3 og 4, indeholdte Bestemmelser anvendelige.

§ 398.

Dommeren kan, naar som helst han inden Sagens Optagelse finder Grund dertil, mægle Forlig mellem Parterne. Kommer Forlig i Stand, tilføres det Retsbogen.

§ 399.

Parterne udvikle mundtlig deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift. Sagsøgeren fremlægger den behørigt forkyndte Stævning og fremsætter Sagen fra sin Side, hvorpaa Sagsøgte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling bør Dommeren ikke blot søge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han bør ogsaa, for saa vidt Parterne ikke møde ved Sagførere, at vejlede dem med Hensyn til, hvad de bør foretage til Oplysning af Sagen og i øvrigt til Varetagelse af deres Tarv under denne.

De fra begge Sider nedlagte Paastande skulle ved Forhandlingens Slutning indføres fuldstændigt i Retsbogen, medmindre de i særskilt skriftlig Affattelse fremlægges til denne. For saa vidt saadant efter Omstændighederne maatte anses fornødent, kan Dommeren foranledige saadan skriftlig Affattelse af Paastanden og dertil tilstaa Udsættelse.

Endvidere skulle Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokolteres, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 400.

Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og paaendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Parterne maa derfor altid være beredte paa at forhandle Realiteten i det første Retsmøde.

§ 401.

Paastande kunne forandres, indtil den i § 399 omhandlede Protokollation eller Fremlæggelse til Protokollen af dem er sket, men efter den Tid, for saa vidt Forandringen gaar ud paa andet end en Frafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han straks skal svare paa en forandret Paastand, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§§ 128 og 204).

§ 402.

Dokumenter maa, hvad enten de paaberaabes i Stævningen eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, for saa vidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra Modpartens Side fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, maa, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlaanes ham, forsynes med en Genpart af samme, og der maa gives ham Adgang til paa Dommerens Kontor at undersøge Dokumentet.

§ 403.

Saafernt ingen af Parterne begræber at fore yderligere Bevis, eller saadant ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der ere af Betydning for Sagen, skal Dommeren, efter at Paastandene i Overensstemmelse med § 399, 3die Stykke, ere nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilborlige Oplysning udkræver yderligere Bevisførelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skon, træffer Dommeren i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 335—338 de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger. Naar Bevisførelsen er til Ende, og efter at Paastandene ere nedlagte, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.

§ 404.

Hvor de i de foregaaende Paragrafer givne Bestemmelser ikke indeholde afvigende Forskrifter, blive de i Kap. 31—33 om Sagers Behandling for Landsret givne Regler at følge med de Lempelser, som flyde af Forholdets Natur.

§ 405.

Domme, afsagte af en Underret, kunne med den i § 126 nævnte Undtagelse overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne indankes for den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket. De i §§ 365, 2det Stykke, 366 og 367 givne Regler finde tilsvarende Anvendelse paa Underretssager.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag kan ikke yderligere paaankes. Dog kan saavel Justitsministeriet som det i § 365 omhandlede Højstetsudvalg undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, overensstemmende med Reglerne i Kap. 34, naar den skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom kan dog kun bevilges indtil et Aar fra Dommens Afsigelse. For saa vidt det indgives til Retten, maa det fremsættes paa den Maade som bestemt i § 368 og behandles som der foreskrevet.

Kære af Parterne til Højesteret overensstemmende med Kap. 35 kan ligeledes kun iværksættes med Tilladelse enten af det ovennævnte Højesteretsudvalg eller af

Justitsministeriet. Andragende herom kan dog kun bevilges indtil 6 Maaneder efter, at den paagældende Afgørelse er truffen.

I de i 2det og 3die Stykke ommeldte Tilfælde finder Reglen i § 368, 3die Stykke, Anvendelse.

§ 406.

Med Hensyn til Tiden for Ankens Iværksættelse gælde de i § 368 givne Regler, dog at Ankefristen kun er 4 Uger. For saa vidt den i bemeldte Paragraf omhandlede Bestemmelse om Ankens Tilstedelighed ikke træffes af Justitsministeriet, afgives den, i øvrigt i Overensstemmelse med Paragrafens Regler, af Landsrettens Justitiarius i Forening med 2 andre af Rettens Medlemmer og er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 407.

Inden Ankefristens Udlob skal Appellanten indlevere Ankestævning på Landsrettens Kontor overensstemmende med de i § 323 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjært Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Justitiarius Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den eller de Paastande, der agtes nedlagte.

Om Varslet gælde de i § 324 fastsatte Regler.

§ 408.

Naar Indstævnte udebliver uden at have givet Tilsvaret eller ved Domsforhandlingen, finde de i §§ 372 og 385, 3die—5te Stykke, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Fremdeles gælde §§ 378 og 382, 1ste Punktum, ogsaa ved Anke til Landsret, hvorhos §§ 383 og 386 finde tilsvarende Anvendelse. Hjemvisning kan dog ikke finde Sted, fordi Underretsdommeren ikke behørigt har vejledet Parten.

§ 409.

Paastande, der ligge uden for de ved Underretten fremsatte, kunne ikke uden Modpartens Samtykke nedlægges, medmindre Retten tillader det, fordi det findes uskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne. Ønskes en saadan Tilladelse opnaaet, følges tilsvarende Regler til de i § 376 angivne.

§ 410.

Parterne ere berettigede til at fremføre ny Beviser, naar det i Stævningen eller et andet Processkrift eller i et forudgaaende Retsmøde er meddelt Modparten, af hvilken Art det ny Bevis er, og hvad derved forventes bevist. Endvidere er Reglen i § 340, 2det Stykke, om ny Beviser under Domsforhandlingen m. m. anvendelig.

Vil nogen af Parterne fremsætte ny Anbringender, maa disse anføres i hans Processkrifter overensstemmende med Reglerne i §§ 322 ff. Efter Skriftvekslingens Slutning kunne ny Anbringender uden Modpartens Samtykke kun fremføres med Rettens Tilladelse, i hvilken Henseende Reglerne i §§ 332 og 340 finde tilsvarende Anvendelse.

For Ankesagens Behandling gælde i øvrigt de for Procesmaaden ved Landsret fastsatte Bestemmelser.

§ 411.

Underrettens Afgørelser kunne paakæres til Landsret i de samme Tilfælde, i hvilke Landsrettens Afgørelser kunne paakæres til Højesteret.

Frengangsmaaden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Kære over Landsrettens Afgørelser; dog kan Kæremaalet her altid fremsættes mundtlig til Retsbogen.

Med Hensyn til Kæremaalsfristen gælder Reglen i § 392, saaledes at Tilladelse til Kære efter Fristens Udløb kan meddeles dels af Justitsministeriet, dels af Landsrettens Justitiarius.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære kan ikke indbringes for Højesteret.

*Kapitel 38.***Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve.**

§ 412.

Sagsøgeren kan anvende den i dette Kapitel omhandlede hurtige Retsforfølgning:

- 1) I Sager, der anlægges til Indfrielse af Gældsbreve, naar Skyldneren enten i selve Gælds brevet eller ved senere Paategning paa samme har underkastet sig saadan Forfølgning.
- 2) I Vekselsager, hvorved forstås Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter eller Acceptanter af trasserede Veksler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Veksler til Vekselsens Betaling eller for at gøre Vekselsregres gældende, Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Veksler paa Grund af manglende Accept, til Betaling af Vekselsummen eller det ikke accepterede Beløb (Veksellovens § 29) eller mod Trassenter og Endossenter samt Acceptanter paa Grund af manglende eller ikke betryggende Accept, til Stillelse af Sikkerhed (Veksellovens §§ 25, 26 og 30), Sager, som anlægges mod dem, der have tegnet Borgen (Aval) for en vekselforpligtet Person, til Vekselforpligtelsens Opfyldelse.
- 3) I Sager, hvorunder Regreskrav efter en Check indtales.

§ 413.

Under Sagen kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten end, at han ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Dokumentets Indhold er foregaaet en Forfalskning, efter at Underskriften er meddelt.

I Vekselsager kan Sagsøgte endvidere fremsætte de Indvendinger, som angaa selve Veksels Indretning og Indhold eller den til Vekselfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang eller andre i Vekselloven foreskrevne Betingelser for at kunne gøre Vekselsretten gældende. Tilsvarende Regler gælde om de i § 412 Nr. 3 nævnte Sager.

I de i § 412 Nr. 1 nævnte Sager kan Sagsøgte derhos, for saa vidt Søgmaalet foruden paa selve Gælds brevet stottes paa Transport eller andet uden for Gælds brevet liggende Grundlag, fremsætte enhver Indsigelse herimod, ligesom han i disse Sager overhovedet kan fremkomme med enhver Indsigelse, med Hensyn til hvilke Bevisbyrden ikke paahviler ham, eller til hvis Godtgørelse han ikke behøver andre Bevismidler end Dokumenter, som haves til Stede.

Alle andre Indsigelser i Realiteten ere udelukkede fra at komme i Betragtning, naar Parterne ikke ere enige om at ønske dem paakendte; men det forbeholdes Sag-